

og hvor er der tillægsprotokoller, vi ikke har underskrevet? For det synes jeg også er lidt sigende for det her. Hvis det er sådan, at det er alle tillægsprotokoller, vi sådan set underskriver, og handicaptillægsprotokollen er den eneste, vi ikke har underskrevet, synes jeg virkelig, at det virker mærkeligt. Men det kan vi jo så arbejde med i udvalget.

Så vil jeg sige, at det er klart, at det er ressourcekrævende, hvis man har internationale klageadgange, men de er jo ikke lavet uden grund, og det må vi så bare konstatere. Ting kræver jo flere ressourcer, i og med at man arbejder sammen internationalt. Det er nok de faktiske forhold i jernindustrien.

Kl. 19:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Kl. 19:27

(Ordfører for forslagsstillerne)

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror i virkeligheden, at den grundlæggende problemstilling i hele den her sag om underskrivelse af tillægsprotokollen til handicapkonventionen er, at folk lider af en vildfarelse, en retsvildfarelse, kunne man også sige.

Ministeren har troet og har skrevet svar til os, der går på, at vi ikke skal have en international komité, der skal overrulle de danske afgørelser. Vi skal have danske afgørelser her i Danmark, og vi bestemmer selv!

Det gør vi også, selv om vi tiltræder tillægsprotokollen, og det er lidt fortvivlende, at ministeren i den grad har bundet sig fast til den her argumentation.

Det er også fortvivlende, at Dansk Folkepartis ordfører holder fast i, at dette, at vi tiltræder tillægsprotokollen, betyder, at klagesystemet for det enkelte menneske med handicap bliver fuldstændig uoverskueligt. Det har intet på sig. Sagen er den, at det danske klagesystem – det kan altså blive forbedret, og hovedproblemet er nok, at det tager forfærdelig lang tid osv. – vil være fuldstændig uanfægtet af den her komité. Det danske klagesystem vil kunne fungere, og folk vil gå til domstolen, efter de har været i Ankestyrelsen, hvis de kommer så langt. Men ellers er det Det Sociale Nævn, der afgør det.

Det, der så bare er temaet, er, at hvis der er en person med handicap, som føler sig diskrimineret, og som ikke har fået medhold i det danske klagesystem, så kan vedkommende rette henvendelse til denne komité. Denne komité kan

tage stilling til, om dette er fuldstændig ubegrundet. Er der nogen systemer, man burde have kigget på undervejs? Skal vi lige sende den pågældende tilbage? Først på det tidspunkt kan komitéen tage sagen op. Så kan komitéen beslutte sig for, at den gerne vil have en redegørelse fra regeringen, og i forbindelse med den der redegørelse kan den så sige: Vi anbefaler, at I gør det her. Men det danske Folketing kan sige: Det kan godt være, at I gør det, men vi er ligeglade.

Det er ikke nogen kompetence, der fratages os. Det, der bare er det centrale, er, at der er nogle, der udefra kigger på os og siger: Den måde, I behandler det enkelte menneske med handicap på konkret, er ikke o.k.

Så siger ministeren: Jamen vi kommer jo med vores store redegørelser og landerapporter. Hvert 4. år skal vi til eksamen nede foran komitéen. Ja, men der er det jo regeringen selv, der beslutter, hvad det er, den vil fortælle. Vil den fortælle, at vi i det danske restaurationsmiljø ikke anerkender, at mennesker med kørestole kan få adgang? Eller vil den fortælle, at mennesker, der ikke kan se og har brug for en hund, bare ikke kan få adgang?

Altså, der kan man bare ikke komme igenem. Der er ikke nogen, der ser udefra på en og siger: Det er ikke o.k. Den danske regering undlader at fortælle om det.

Det er det, der ligger i denne tillægsprotokol. Den danske suverænitet er fuldstændig uanfægtet.

Jeg vil derfor opfordre til, at vi i Socialudvalget holder en konference, en høring – man kan kalde det, hvad man vil – inden næste folketingssamling, hvor vi får at vide af de mennesker, som præcis ved, hvad det her handler om: Hvad er op og ned i tillægsprotokollen? Hvilke uhyrligheder falder der ned over hovedet på det danske samfund, hvis man tiltræder denne tillægsprotokol?

Jeg vil i den forbindelse godt lige spørge Folketinget: Hvor mange individuelle klagesager har vi haft vedrørende børnekonventionen? Jeg kan ikke komme i tanker om nogen. Vi har tilsluttet os tillægsprotokollen, og der har ikke været individuelle klagesager, i hvert fald ikke i den tid, jeg har siddet i Folketinget, efter min hukommelse. Det er jo det, det handler om. Det, det handler om, er, at hvis vi tiltræder denne tillægsprotokol, vil vi alment anerkende, at mennesker med handicap er på niveau med børn og i øvrigt anerkendt som almindelige mennesker. Der er jo ikke nogen, der overhovedet har over-